

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/192/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116224762
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6116224762.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., IČO: 36 613 843, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava, proti žalovanému: Q. W., nar. XX.XX.XXXX, B. 7, XXX XX K. K., zast. JUDr. Peter Petrik, advokát, Komenského 14419/18D, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 7 229,99 eur s príslušenstvom a o vzájomnom návrhu žalovaného na zaplatenie sumy 1000,- eur, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 9Csp/182/2016 - 125, zo dňa 23. marca 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., III., IV., V., VI. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol: „I. Súd žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal zaplatenia sumy 6 229,99 eur s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 5 566,56 eur od 24.10.2015 do 27.01.2017 a zo sumy 4 566,56 eur od 28.01.2017 do zaplatenia zamietal. II. V prevyšujúcej časti súd konanie zastavuje. III. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému sumu 1000,- eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia. IV. Žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 7 229,99 eur v rozsahu 72 %. V. Žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania vo vzťahu k jeho vzájomnej žalobe v rozsahu 100 %. VI. Žalobca je povinný zaplatiť na účet Slovenskej pošty, a.s. Partizánska 9, Banská Bystrica, IČO: 36 631 124 súdny poplatok vo výške 60,- eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia, pripojeným príkazom na úhradu.“

2. Žalobou doručenou súdu dňa 28.12.2016 sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 7 229,99 eur s úrokom z omeškania 8,05 % ročne zo sumy 5 566,56 eur od 24.10.2015 do zaplatenia. Podaním zo dňa 21.08.2017 vzal žalobca žalobu do sumy 1000,- eur späť z dôvodu, že žalovaný mu túto sumu uhradil., Preto súd podľa ust. § 145 ods. 2 CSP konanie v tejto časti zastavil (výrok II.). Predmetom konania zostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 6 229,99 eur s príslušenstvom.

3. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že okresný súd žalobu žalobcu do zaplatenia sumy 6 229,99 eur s príslušenstvom zamietol (výrok I.) z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu. V konaní nebolo preukázané splnenie zákonných podmienok ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách pre platné postúpenie pohľadávky medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s.) a žalobcom.

4. Žalobca uplatňoval svoj nárok voči žalovanému z titulu zaplatenia úveru poskytnutého žalovanému na základe Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 30.04.2009 uzatvorenej so Slovenskou sporiteľňou a.s. (bankou), ako veriteľom. Žalobca mal predmetnú pohľadávku nadobudnúť od Slovenskej sporiteľne, a. s. na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 23.10.2015. Podľa názoru súdu ale žalobca neunesol dôkazné bremeno, že platne nadobudol pohľadávku od postupcu voči žalovanému z uvedeného úveru.

5. Povinnosťou právneho predchodcu žalobcu, ako banky, pred postúpením bolo písomne vyzvať dlžníka na splatenie peňažného záväzku, čo bol zákonný predpoklad pre spôsobilé postúpenie pohľadávky v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaný popieral doručenie takejto výzvy od banky. Žalobca jej existenciu nepreukázal. Výzva, ktorú žalobca pripojil k žalobe predstavuje výzvu pred predčasným vyhlásením splatnosti úveru v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a nejedná sa o výzvu predpokladanú v ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

6. Následne súd posudzoval vzájomnú žalobu žalovaného, ktorou sa žalovaný domáhal vydania bezdôvodného obohatenia od žalobcu, z titulu vyplatenia sumy 1000 eur žalobcovi bez právneho dôvodu. Nebolo sporné, že žalovaný vyplatil žalobcovi sumu 1000 eur z titulu zmluvy uzatvorenej so Slovenskou sporiteľňou, a.s. zo dňa 30.04.2009 a tiež, že z dôvodu vyplatenia tejto sumy v priebehu konania vzal žalobca v tejto časti žalobu späť. Nakoľko súd nepovažoval za platné uzatvorenie zmluvy o postúpení pohľadávky z uvedenej zmluvy o úvere, tak prijatie plnenia zo zmluvy zo strany žalobcu bolo prijatím plnenia bez právneho dôvodu a zakladá nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči žalobcovi podľa ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd vzájomnej žalobe žalovaného o zaplatenie sumy 1000 eur vyhovel.

7. V konaní o žalobe žalobcu voči žalovanému mal prevažný úspech žalovaný, súd preto priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72 % , po zohľadnení, že k späťvzatiu žaloby v časti 1000 eur došlo k procesnému zavineniu na strane žalovaného (úspech žalovaného predstavuje 86 % a neúspech 14 %) - ust. § 255, § 256 ods. 1 CSP.

8. O nároku na náhradu trov konania žalovaného vo vzťahu k jeho vzájomnej žalobe súd rozhodol podľa zásady úspechu v spore - podľa ust. § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

9. O povinnosti žalobcu zaplatiť súdny poplatok súd rozhodol v zmysle ust. § 2 ods. 2 a prílohy 1 zákona o súdnych poplatkoch č. 71/1992 Zb.. Základom poplatku je suma, ktorej sa žalovaný domáhal vzájomnou žalobou.

10. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, voči všetkým výrokom s výnimkou výroku, ktorým súd v prevyšujúcej časti konanie zastavil. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil a žalobnému návrhu vyhovel v celom rozsahu, a vzájomnú žalobu žalovaného zamietol, alebo aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Namietal voči záveru súdu o neplatnosti postúpenia pohľadávky, ktorú žaluje žalobca v tomto konaní. Podľa jeho názoru bolo preukázané, že pred postúpením pohľadávky postupca dodržal všetky podmienky, ktoré mu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách ukladá a teda nedošlo k porušeniu bankového tajomstva. V konaní bolo preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní (najneskôr od 20.02.2014, kedy prestal postupcovi uhrádzať mesačné splátky riadne a včas a k postúpeniu došlo až 23.10.2015) a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol postupcom opakovane vyzývaný na úhradu omeškaných splátok, okrem iných aj výzvou zo dňa 09.09.2015 a výzvou zo dňa 30.09.2015 označenou Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ku ktorej žalobca pripojil aj doručenkú. Výzva bola doručovaná do vlastných rúk žalovanému a preto skutočnosť, že je na doručenke uvedené prevzal „Gašpar brat“ nie je dostatočným preukázaním toho, že žalovaný zásielku neprevzal. A ak by aj uvedenú zásielku prevzal brat žalovaného, nesporne nemohol tak urobiť svojvoľne, ale iba na základe splnomocnenia žalovaným na preberanie zásielok (inak by mu zásielku poštový doručovateľ nevydal). Ak žalovaný svojho brata splnomocnil na preberanie zásielok, žalovaný musí znášať dôsledky spojené s právnymi účinkami ich riadneho doručenia žalovanému. Z

uvedených dôvodov žalobca trvá na názore, že výzva postupcu zo dňa 30.09.2015 bola žalovanému riadne doručená.

12. Žalobca sa nestotožňuje ani s názorom súdu, že výzva postupcu zo dňa 09.09.2015 predstavuje iba výzvu pred predčasným vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Jej obsahom bola výzva postupcu, aby žalovaný uhradil omeškané splátky úveru v celkovej výške 2 414,84 eur do 15 dní od doručenia výzvy na bankový účet 435061566/0900. Žalobcovi nie je zrejmé, z akého dôvodu uvedená výzva postupcu podľa názoru súdu nie je výzvou banky podľa § 92 ods. 8, keďže zákonodarca pre túto nestanovil žiadne osobitné náležitosti.

13. Okresný súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, v konaní predloženými listinnými dôkazmi bolo nesporne preukázané, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany postupcu nedošlo k porušeniu ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a k porušeniu bankového tajomstva.

14. Žalobca v súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky poukazuje tiež na čl. I bod 7 Zmluvy o splátkovom úvere, podľa ktorého „ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia zo strany dlžníka je banka oprávnená postúpiť svoju pohľadávku“ a na bod 19.16 VOP, podľa ktorého „Klient výslovne súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a to bez ohľadu na to, či sú budúce alebo súčasné, podmienené alebo nepodmienené, bez ohľadu na právny vzťah, z ktorého vyplývajú, ako aj bez ohľadu na to, či banka vzniesla v súvislosti s takouto pohľadávkou akúkoľvek požiadavku, alebo nie, voči klientovi na tretiu osobu, alebo previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke alebo previesť svoje záväzky voči nej na tretiu osobu výlučne s predchádzajúcim písomným súhlasom banky.“ Podľa ust. § 89 ods. 1 zákona o bankách „banka si so svojím klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon alebo osobitný predpis výslovne nezakazuje, alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť.“ Dojednanie ohľadom súhlasu dlžníka banky s postúpením pohľadávky na inú osobu bolo opakovane vystavené súdnej kontrole zo strany vyšších súdnych autorít (napr. Krajského súdu v Prešove - rozhodnutia sp.zn. 19Co/2/2016 zo dňa 2.5.2017, sp.zn. 10Co/76/2016 zo dňa 7.12.2016, sp.zn. 9Co/145/2015 zo dňa 5.10.2016 a ďalšie uvedené v odvolaní).

15. Ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitimáciou žalobcu ako postupníka pohľadávky. Ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 Občianskeho zákonníka. S nedoručením takejto výzvy nemôže byť spojená sankcia v podobe neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok, ale len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách, konkrétne zodpovednosť banky v zmysle § 50 ods. 1 (administratívna zodpovednosť postihniteľná NBS). Odhladnuc od uvedeného bol dlžník v čase postúpenia v omeškaní po dobu 608 dní, teda súčet všetkých omeškaní žalovaného so splnením, čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol 1 rok. Potom právny predchodca žalobcu neporušil bankové tajomstvo, ak by písomnú výzvu žalovanému nezaslal.

16. K bezdôvodnému obohateniu nemôže dôjsť v prípade, ak na prijatie plnení existoval právny dôvod (titul). V súdenom prípade došlo k platnému postúpeniu pohľadávky postupcu na žalobcu, v dôsledku čoho je rozhodujúcou skutočnosťou, ktorá vylučuje bezdôvodné obohatenie žalobcu na strane žalobcu to, že prijatým plnením bola uspokojovaná žalobcová pohľadávka voči žalovanému. Žalobca v čase prijímania peňažných plnení disponoval hmotnoprávnym nárokom voči žalovanému a preto takto prijaté plnenie nemožno považovať za bezdôvodné obohatenie a vzájomná žaloba žalovaného je nedôvodná.

17. Splnenie podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách v konaní žalobca preukázal predloženými výzvami zo strany postupcu, platobnou históriou úveru a tiež prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok a tam uvedeným počtom dní omeškania žalovaného. Preukázanie splnenia týchto podmienok navyše v konaní nebolo potrebné, keďže žalobca preukázal, že zmluvné strany si vzájomné práva a povinnosti upravili v súdenom prípade v súlade s ust. § 89 ods. 1 Zákona o bankách odchylné od ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

18. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť, z vecne správnych dôvodov. Podľa jeho názoru, žalobca si nesprávne vykladá niektoré ustanovenia aplikovaných právnych noriem, skutkový stav ako ho prezentuje nezodpovedá skutočnému stavu. Žalobca tiež v niektorých svojich tvrdeniach neunáša dôkazné bremeno. Výzvu právneho predchodcu žalobcu zo dňa 09.09.2015 súd správne posúdil ako výzvu pred predčasným vyhlásením mimoriadnej splatnosti, čo vyplýva zo samotného textu: „Ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradíte, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky banky, čím sa stane splatná celá pohľadávka banky a Vy stratíte možnosť zaplatiť ju v splátkach“. Tvrdenia žalobcu o tom, že žalovaný mal údajne splnomocniť svojho brata na preberanie zásielok, nepreukázal žiadnym dôkazom a sú nepodložené.

19. Žalobca dodatočným podaním doručeným súdu dňa 20.06.2018 napáda, že jemu uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 60 eur za žalobu a ktorý zaplatil dňa 04.04.2018, predstavuje predčasné rozhodnutie súdu, keďže v danej veci podal odvolanie voči rozhodnutiu v zamietajúcej časti. Navrhuje, aby mu zaplatený súdny poplatok bol vrátený.

20. Na vyjadrenie žalovaného žalobca reagoval tak, že trvá na ním podanom odvolaní. K doručovaniu výzvy zo dňa 09.09.2015 uvádza, že v zmysle čl. 10 ods. 10.1. VOP sa písomnosti banky doručujú osobne, poštou a elektronickými komunikačnými médiami. Pri doručovaní v poštovom styku (bod 10.3.. VOP) sa zásielka považuje za doručenú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní, a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, alebo sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, banka zasiela písomnosti v poštovom styku vo forme obvyčajnej listovej zásielky.

21. Žalovaný na podanie žalobcu nereagoval.

22. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu v napadnutej časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

23. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí žaloby žalobcu je založené na zistení súdu, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovanou stranou sporu, pretože nepreukázal, že by na neho právne relevantným spôsobom prešiel žalobným návrhom uplatňovaný nárok.

25. V zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ak je úver splatný v splátkach (daný prípad) banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo písomnou zmluvou postúpiť postupníkovi (inej osobe a to aj osobe ktorá nie je bankou) aj bez súhlasu klienta celú, teda aj nesplatenú časť pohľadávky z úveru (pohľadávku zodpovedajúcu peňažnému záväzku klienta) za podmienky, že : a) klient nespĺnil riadne a včas čo i len jednu splátku istiny úveru (dohodnuté čiastkové plnenie) a/alebo úrokov alebo ich časť(časť peňažného záväzku klienta), b) jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní, c) na zaplatenie omeškanej (!) časti peňažného záväzku bol písomne vyzvaný. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva:, to neplatí ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok.

26. Pokiaľ ide o stanovenie podmienok pre postúpenie pohľadávok banky alebo pobočky zahraničnej banky na tretiu osobu v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, toto ustanovenie je vo vzťahu k ustanoveniu § 524 Občianskeho zákonníka upravujúceho postúpenie pohľadávky právnu normou lex specialis, ktorá sa uplatní prednostne a dodržanie zákonných podmienok stanovených v § 92 ods. 8 pre postúpenie pohľadávky banky alebo pobočky zahraničnej banky v prípade, ak banka alebo pobočka zahraničnej banky nedisponuje súhlasom klienta s postúpením pohľadávky, ktorú má voči klientovi, je predpokladom platného postúpenia pohľadávky bankou alebo pobočkou zahraničnej pobočky na tretiu osobu.

27. Žalobca v odvolaní namieta, že právny predchodca žalobcu disponoval vyššie vyžadovaným súhlasom klienta (súhlasom žalovaného) pre postúpenie pohľadávky, že takýto súhlas je obsahom bodu 19.16. Všeobecných obchodných podmienok k zmluve o úvere. V bode 19.16. súdu predložených Všeobecných obchodných podmienok (VOP) je uvedený: „Klient súhlasí s tým, že Banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje Pohľadávky voči Klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premlčané alebo nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek záväzky voči Klientovi. Klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči Banke alebo previesť svoje záväzky voči nej len s predchádzajúcim písomným súhlasom Banky, predchádzajúci písomný súhlas Banky nie je potrebný, pokiaľ sa zriaďuje záložné právo k pohľadávkam Klienta alebo záložcu voči Banke v prospech Banky ako záložného veriteľa. V prípade že Klient je spotrebiteľom v zmysle osobitného právneho predpisu, tak Banka nebude bezdôvodne súhlas odopierať.“

28. Podľa názoru odvolacieho súdu „súhlas“ Klienta tak ako je formulovaný v bode 19.16. VOP, ktoré boli súdu predložené (v znení dodatku č. 9 účinné od 15.01.2009) nie je právne relevantný a nemožno naň brať zreteľ pri skúmaní splnenia zákonných podmienok pre postúpenie pohľadávky právnym predchodcom žalobcu. Všeobecné obchodné podmienky predložené súdu a ktorých obsahom je bod 19.16, na ktoré sa odvoláva žalobca v odvolaní, predovšetkým nie sú účastníkmi zmluvy (ani veriteľom, ani dlžníkom) vôbec podpísané, a vrátane predmetného ustanovenia bodu 16. jednoznačne nie sú ani individuálne dojednané. Na uvedenom závere nič nemení skutočnosť, že na Zmluve o splátkovom úvere sú pripojené podpisy zástupcov Slovenskej sporiteľne a. s. (za veriteľa) a podpis dlžníka (Klienta) a v čl. II Záverečné ustanovenia, bod 2. sa uvádza, že „dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami Úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať“. Dlžník - spotrebiteľ nemohol vôbec ovplyvniť obsah VOP, hoci by aj bol mal možnosť pred podpisom zmluvy sa s nimi oboznámiť. Tiež vzhľadom na znenie (obsah) ustanovenia bodu 19.16. VOP, keď „klient súhlasí s tým, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek svoje pohľadávky voči klientovi, a to bez ohľadu na to, či sú budúce, súčasné, splatné, nesplatené, premlčané, alebo nepremľčané, ako aj previesť na tretiu osobu akékoľvek svoje záväzky voči klientovi“ a dôsledky, ktoré môže pre klienta privodiť, by bolo treba takéto ustanovenie podľa názoru odvolacieho súdu posúdiť ako neplatné (§ 39 Občianskeho zákonníka) v spotrebiteľskej zmluve.

29. Faktom je, že súdu nebol predložený osobitný súhlas žalovaného (dlžníka - klienta) s postúpením pohľadávky banky vykazovanej voči nemu na tretiu osobu (iný subjekt). Preto pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené zákonné podmienky ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Postup okresného súdu bol správny, keď aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, ktorý mal pohľadávku vymáhanú v tomto konaní nadobudnúť na základe postúpenia, okresný súd skúmal z hľadiska splnenia zákonných podmienok ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách.

30. Názor žalobcu, že písomnú výzvu zo dňa 09.09.2015, resp. výzvu zo dňa 30.09.2015, ktoré mal zaslať žalovanému právny predchodca žalobcu v súvislosti s vyhlásením predčasnej splatnosti celého úveru (o čom svedčí obsah výziev), že tieto výzvy je možné inkedy, ak sa to javí ako potrebné, napr. pre účel postúpenia pohľadávky, považovať za právne relevantnú písomnú výzvu vyžadovanú v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách pre postúpenie pohľadávky, nie je správny. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že okresný súd sa riadil tým, že neboli dodržané zákonné podmienky ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, podľa ktorého pre platné postúpenie pohľadávky sa vyžaduje preukázanie doručenia písomnej výzvy banky (právneho predchodcu žalobcu) žalovanému, ešte pred postúpením pohľadávky, na splnenie jeho splatného peňažného záväzku (splatného čo do výšky v čase výzvy) voči banke a žalovaný, (klient) napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku nepretržite aspoň 90 kalendárnych dní. V danom prípade teda neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky ako takej na tretiu osobu.

31. Žalobca v konaní nepreukázal zaslanie a doručenie výzvy žalovanému (dlžníkovi) právnym predchodcom žalobcu, t.j. písomnej výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, hoci súdu boli žalobcom predložené viaceré písomné podania adresované žalovanému. Žalobca vôbec nepreukázal nielen ich doručenie, ale ani ich odoslanie.

32. A ako je vyššie uvedené VOP neboli účastníkmi zmluvy podpísané a neboli medzi nimi individuálne dojednané. Potom z tohto rovnakého dôvodu, bez prípadného bližšieho skúmania právnej relevancie

obsahu ustanovenia (napr. z hľadiska neprijateľnosti zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve) nemožno brať zreteľ ani na bod 10.3 Záverečných ustanovení VOP, podľa ktorého, „pri doručovaní písomností v poštovom styku sa zásielka považuje za doručенú v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní a to aj vtedy, ak sa adresát o tejto skutočnosti nedozvie, ale sa zásielka vráti ako nedoručená. Pokiaľ nie je dohodnuté inak, banka zasiela podľa vlastného uváženia písomnosti v poštovom styku vo forme obvyčajnej listovej zásielky. V bode 10. 5. je stanovená povinnosť klienta oznámiť banke adresu, číslo telefónu .. na ktoré bude banka zasielať alebo oznamovať všetky oznámenia a dokumenty, pričom klient je povinný informovať banku o akejkoľvek zmene týchto údajov. A v prípade že klient o takejto zmene banku neinformuje, považuje sa doručenie vykonané na poslednú banke známu adresu za riadne vykonané.“ K cit. ustanoveniu VOP odvolací súd považuje za potrebné uviesť aspoň to, že tzv. „fikciu doručenia“ zásielok doručovaných bankou klientovi, tak ako mala byť dojednaná medzi účastníkmi zmluvy v zmysle cit. ustanovenia VOP treba s istotou odmietnuť ako nenáležitú pokiaľ ide o spôsob dojednania fikcie doručenia v znení „zásielka sa považuje za doručенú uplynutím troch (či siedmich) dní odo dňa jej odoslania“. Toto odporuje zákonu, nakoľko dohodou zmluvných strán nemožno platne dojednať nevyvrátiteľnú domnienku ako fikciu, že určitá zásielka obsahujúca právny úkon sa považuje za doručенú len na základe jej odoslania bez toho, aby došla do sféry adresáta.

33. Žalobca v odvolaní neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti, ktoré by boli dôvodom a mohli mať vplyv na výsledok rozhodnutia. Odvolací súd rozsudok okresného súdu vo veci samej potvrdil, (vo výroku I, ktorým súd žalobu zamietol, vo výroku III., ktorým súd o vzájomnom návrhu žalovaného vyhovel), rozsudok potvrdil aj v závislých výrokoch o trovách konania (IV., V. a VI.) z vecne správnych dôvodov.

34. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100 %), pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

35. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehotá plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).